

U Pravoslavlju, kako smo već rekli, nema "svetog rata", a mi govorimo o Svetim Ratnicima. Kakav je to paradoks? Zašto nema svetog rata? U istoriji nema ni svetog mira, a kamoli svetog rata. Nema ničeg svetog tj. besmrtnog bez i van ličnosti i van zajednice živih ličnosti, van Crkve. S druge strane pravoslavni Hrišćanin je svestan da je nužno povezan sa ubistvom neprijatelja, što je neoboriv argument protiv bilo kakve sakralizacije rata po sebi. (Lišavanje života neprijatelja-napadača u odbrambenom ratu nije ubistvo u biblijskom smislu, ali, čak i takvo-kakonski gledano – predstavlja neuklonjivu prepreku zbog koje Hrišćanin u budućnosti ne može biti rukopoložen za sveštenika).

Ko je, onda, sveti ratnik? Sveti ratnik je onaj Hrišćanin koji se – izvršavajući poslušanje svojoj Otadžbini kao vojnik Otadžbine i svojoj veri kao vojnik Hristov – u antipersonalističkoj stihiji i sunovratu rata kroz svoj lični Boj izborio za odbranu branjene Svetinje i pritom sačuvao čist svoj hrišćanski Obraz. Sveti ratnik je onaj Hrišćanin koji je – kroz čin dobrovoljnog ratničkog kenosisa i samoporicanja do trpljenja rana, bolova i smrti radi dobra svoje krštene zajednice – nadišao svoju smrtnu biološku ipostas, izborivši se za svoje eshatološko ime i slobodu, koja se u Pravoslavlju identifikuje sa ličnošću odnosno sa besmrtnošću. Sveti srbski ratnik je svaki onaj srbski vojnik koji se pod znakom Krsta – uključivši se celim svojim bićem u mističko energetsko polje hristoljubivog srbskog vojinstva od Kosova do danas tj. u opit Časnog Krsta i Zlatne Slobode – borio za odbranu vere, naroda i svetinja, i, boreći se "po pravilu", pobedio zlo u sebi i zlo oko sebe. Sveti ratnik je onaj koji se u nesreći rata pokazao kao bogoliki srbski čovek i kao bogočovečni srbski junak. Sveti ratnik je onaj koji je besmrtnost izborio ratujući ne u bitkama "sveto rata" (koga nema), već u bitkama "dobroga rata", koga ima i o kome govori čitava istorija Pravoslavlja. Na biblijskom jeziku "dobro" jeste sve ono što je od Boga i što je bogojavljenje. Kako onda rat može biti od Boga i bogojavljenje? Može biti ako se u njemu kao živo središte istorije pojavljuje bogoliki čovek-junak, koji ratujući protiv zla i greha ratuje za pravdu i zajednicu sa Bogom, za spasenje sveta. I kao što je podvižništvo ratnička metodologija oboženja i spasenja, jer je ontološka polemika za bogočovečanski identitet čoveka, tako je i ratništvo za Krst i Slobodu asketska metodologija fizičke borbe za opstanak, slobodu, bogočovečanski identitet i